

Τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

Ὁ ὀρθρὸς τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'.(19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Επακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ύψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τροπάρια.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,

μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα

μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου. (δὺς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἁνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Εγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Οτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Οτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται

ὕπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἁλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Εν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα
σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή
μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος
ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν
οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Εθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Επ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ'
ἐμέ.

Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,

ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τὶ Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσεί ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄ (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἅφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς

αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δὺς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,..... τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος ᾠδῆς — Γα

Ὁ χορός: **ᾠδὴ** **Ἄ**μη η η ην **ᾠδὴ**

Στίχ. α΄. **ᾠδὴ** **Ε**κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευμα

μου προς σε ο Θε ος **ᾠδὴ** δι ο τι φως **ᾠδὴ** τα προ

σταγμα τα α σου ε πι ι τη η ης γης **ᾠδὴ**

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄ α α αλ λη η η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
Α α α α λ λη η η λου ου ου ου ι ι ι
ι α

Στίχ. β'. Ἄ και ο συ νην μα θε τε

οι ε νοι κου ουν τες ε πι ι τη η ης
γης

Ἄ α α αλ λη η η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Α α ααλ λη η η λου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. γ'. Ζη λος λη ψε ται λα ον α

παι δευ τον και νυν πυρ τους υ πε ναν τι

ους ε δε ται

Α α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α ααλ λη η η λου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. δ'. Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ε ^Γπρο σθες αυ τοις κα κα ^Γτοις εν δο

ο ^Γζοις της γης ^Γ

^ΓΑ α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α ^ΠΑ α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α ^Γ

Α α ααλ λη η η λου ου ου ι ι ι

ι α ^Γ

^ΓΗχος λδ Νη ^ΓΓα ^ΓΟ ^Μτε ^Γοι ^Με ^Γεν ^Μδο ^Γζοι ^ΜΜα

^Νθη ^Γται ^Δεν ^Γτω ^ΠΝι ^Μπτη ^Μρι ^Μτου ^ΜΔει ^Μπνου ^Με ^Μφω

^Γω ^Γτι ^Δζο ^Γον ^Δτο ^Γτο ^Δτε ^ΓΙ ^Δου ^Δδας ^Δο ^Δδυ ^Δσε ^Δβης ^Δ

^Πφι ^Μλα ^Μρ ^Μγυ ^Μρι ^Μαν ^Μνο ^Μση ^Μσας ^Με ^Μσκο ^Μο ^Μτι ^Μζε ^Με ^Μτο

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ ἀνομοῖς κριταῖς Σε τὸν δι καιὸν
Κριτὴν παρὰ ἀδωωσι Βλέπε χρημάτων
ἐράστα τὸν διὰ ταῦτα ἀγχομένη
χρηῇ σά με ἐνον φευγε ἀκορεστον
ψυχὴν τὴν διὰ σκαλωτοῖα τατολμῇ
σαάσαν ὁ περὶ πάντας ἀγαθὸς Κυ
ριε ἐδοξά σοι
Δοξὰ Πατρὶ καὶ Υἱὼ καὶ Ἀγί
ω Πνεύματι
Ὁ τε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθῆται ἐν τῷ
Νιπτηρίῳ τοῦ Δειπνοῦ ἐφωωτίζοντο

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

το τε I ου δας οδυς σε βης φι λαρ γυ ρι αν
νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και α νο
μοις κρι ταις Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α
δι δω ω σι Βλε πε χρη μα των ε ρα στα
τον δι α ταυ τα αγ χονη χρη η σα με ε νον
φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την Δι δα
σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε
ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε δο ζα α
σοι
και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ο τε οι ε ενδοξοι Μαθηται εν τω
Νιπτηρι του Δειπνου ε φωωτι ζοον το
το τε Ι ουδας ο δυσσεβης φιλαργυριαν
νοσησας εσκοοτι ζεετο και α νο
μοις κριταις Σε τον δι και ον Κριτην παρα
δι δωωσι Βλεπε χρηματων ε ραστα
τον δι α ταυτα αγχονηχηρησα με ε νον
φε ευ γε α κορε στον ψυχην την Δι δα
σκαλω τοι αυτα το ολμησα α σαν ο πε
ρι παντας α γαθος Κυρι ε δοξα
σοι οι οι οι

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Α'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ

Μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκετε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετέ αὐτὸν, καὶ

ἐωράκατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακῶς ἐμὲ, ἐώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστίν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κάκεινος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε

αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν,

εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάριτε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἐστι. Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν, πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἵρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἂφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν,

ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλημα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέριτε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μέινετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσετε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἵρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ

ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη· ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· «ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ

Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου

ὕπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶ τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με; καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἐλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ, Μικρόν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἐγὼ οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος

χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα.

Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν, ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.

Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ᾗσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξηλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περί τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ

εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὣσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ Πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ, καὶ οἱ ἄλλοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἦν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἧ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι. *Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα.*

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος πλ. δ'

χ^Μ
ν^Ν
Αρχοντες λαων σου νηχθησαν κατα
του Κυριου *ε*^λ και κατα του Χριστου ου
αα αυτου *ν*
ν^Μ
λ^Ν
Λογον παρνομον κατεθεν το κατ
εμου *Δ*^Α Κυριε Κυριε *Δ*^Π μη η εγκατα
Ν
λιπη η ης με *ν*
λ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ν
Γ Τας αἰ σθησεις ἡ μων καὶ θαρσυνω
Β Μ Δ Γ Χριστῶ παρασστη ἡ ἡ σωω ω ω μεν
Ν Δ και ως φιλοι αὐ του ε τας ψυχας ἡ μων θυ
Π Μ Γ Π σω με ε εν δι α αὐ τον και μη ταις
Ν Γ με ρι ιμναιαις του βι ι ι ου συμ πνι γω ω
Π Ν Γ ω με εν ως ο Ι ου ου ου ου δας αλλ εν
Δ + Γ τοις τα μει οἰς ἡ μων κρα α ζωω ω ω μεν
Ν Μ Δ Ν Γ Πατερ ἡ μων ο εν τοις ου ρανοις α
Π Ν Γ πο του πο νη ρου ου ου ρυ υσαι αι ἡ ἡ
Γ μας
Ν Χ Γ Δ Ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^M
εν μεσω δε των συ υ υμ φωνου ουν των ^π αυ
^M ^Δ ^ο
τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ φωνου ου με
^ο ^Π ^Δ ⁺
ε ε ε νος ^ο καρ δι ο γνω στα φεισαι των
^M ^Π ^π
ψυχω ω ων η η η η μων
^Π ^π
^π **Ε**ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω
^Δ ^ο
ω μεν ^ο ω σπερ Μα ρι ι ι ι α α ε πι
^π ^K
του Δει ει ει πνου ^π και μη η κτη η σω ω
^Δ ⁺
με θα φι λαρ γυ ρι ι αν ως ο ο ο Ι ι ου
^Δ ^Π
δας ^ο ι να παν το τε με τα Χρι στου του Θε
^M ^Π ^π ^ο
ου ου ε σω ω ω με ε ε ε θα
^χ ^M ^Δ
^π **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

ω Πνευ μα τι **Κ**αι νυν και α ει και εις

^B
⁶

 Ο ν ε τ ε κ ε ς Πα ρ θ ε ν ε α ν ε ε ρ μ η ν ε υ

τως διὰ παντὸς ὡς φιλιανθρώπων.

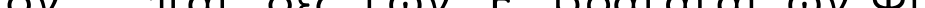
μη δι α λι πης δυ υ σω που σα ι να κιν δυ

٦. جـ
تا اس

Ἀντίφωνον Γ' Ήχος β'

Δ¹ α Λα ζα ρου την ε γερ

σι ι ιν Κυ ρι ι ε ^Δτο ^ΜΩ ^Δσαν να σοι ε κραυ

 γα α ζ ο ν πα ι δ ε ς τ ω ν Ε β ρ α ι α ι α ι ω ν Φ ι λ α α

ανθρῳ ω ω πε ο δε πα ρα νο μο ο

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ος Ι ι ου δας ουκ ηβου ουλη η θη συ νι

ε ε ε ε ναι

Εν τω Δειπνω σου Χρι στε ο Θε ος

τοις Μα θη ταις σου προ ε λε ε γες εις εξ

υ μω ω ωων πα ρα δω ω ω σει ει ει

με ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας

ουκ ηβου ουλη η θη συ νι ε ε ε ε

ναι

Ι ω αν νη ε ρω τησαν τι Κυ ρι ι

ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ις ε ε

ε ε στι του τον δι α του α α αρ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^M ^B ^M ⁶
του υ πε ε ε δει ει ει ζας ο δε πα

^Γ ^Δ [×]
ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ ηβου ουλη η

^Δ
θη συ νι ε ε ε ε ναι

^Δ ⁺
^Δ ^Γ [×] ^Δ
εις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ υ

^Δ ^Γ [×] ^Δ
ρι ε και εις φι λη μα δο λι ι ον ε ζη

^M ^B ⁺
τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο κτει ει ναι αι

^M ⁶ ^Γ [×]
αι αι σε ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου

^Δ [×] ^Γ ^Δ
δας ουκ ηβου ουλη η θη συ νι ε ε ε ε

^Δ
ναι

^M ^B ^M ⁺
^Δ ^Δ [×]
εν τω Νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος

^Δ ^Δ
τοις Μα θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^M ^B ⁶
ει ει τε ε ω σπερ ι ι ι δε ε ε ε τε

^M ^Γ ^Δ ^ϝ
ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ϝ ουκ η

^Δ
βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε ναι

^Δ ^Γ
ρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθι ι να

^B ^M ^Δ
μη η πει ει ει ρα σθι η τε τοις Μα θη

^M ^B
ταις σου ο Θε ο ο ο ος η μω ων ε ε ε

^Γ ⁶ ^Γ
λε ε ε ε γες ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι

^Δ ^ϝ ^Δ ^Γ
ι ου δας ϝ ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε

^Δ
ε ε ναι

^Π
Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

^Δ ^χ
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

 τους αι

δου ου λους σου Θε ο το κε π ο τι παν τες με

τα Θεον εις σε εκταφευγομεν ως αρ

ρηκτον τει ειχος και προστασιαν

Κάθισμα Ἦχος $\overline{\omega}$ Γα

[illegible]

α τρεφων και την σκηψιν της προδοσι ι ας

στα με νος ^π ^q γνω ρι ^ι ^Γ σαι δε πα σι βου λο με

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νο^ς ο^{τι} θε^{λων} πα^{ρε} δο^{ξης} ι^{να}
κο^{σμον} αρ^{πα} σης^{του} αλ^{λο} τρι^{ου} Μα^{κρο}
θυ^{με} δο^{ξα} σοι^{οι} οι^{οι}

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν
τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν
Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς
καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ

παραδιδούς αὐτόν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις
συνήχθη ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Μαθητῶν
αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ
ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας,
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ
ὀπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα
ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;
Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἰστήκει δὲ
καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, μετ' αὐτῶν.
Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς
τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς
ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν,
ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους
ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὓς
δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.
Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν
αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δοῦλον,
καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ
ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ
ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίω
αὐτό; Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ

ὕπηρεται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ Μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπέκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν Συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, ὅπου

πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· οὕτως ἀποκρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ὑπηρέται· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

σω ω ω ω μεν ο πα θων και συμ πα θων αν

[illegible]

π^q $\overset{\Pi}{\rule{0.5cm}{0.4pt}}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$ $\rule{0.5cm}{0.4pt}$
 $\mathbf{C}$ η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι

ειται θε ο σε βειει αν και αλ λοτρι ουται +

του ου χαα ρι ι ισμαα α α τος π^κ υ παρ

Musical notation for the first line of the hymn. It features a series of notes and rests on a four-line staff. Above the staff, the letters 'M' and 'K' are written in red. Below the staff, the Greek text 'χωωνμαα θηητη ηηης υιι ι ι νεται' is written.

[illegible]

ο λον υ υ πο κρυ υ υ υ πτει και προ

τι ματαια φρονως της του Δεσποτου

α α γ α α π η ς τ ρ ι α κ ο ν τ α α ρ γ υ ρ ι ι

α ο δη γος γε νο με νος συ νε ε δρι ι ου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πα α ρα νο ο ο ο μου η μεις δε ε χον
τες σω τη ρι α αν το ον Χρι στον αυ τον
δο ξα α α σω μεν ΜΕ ΤΟΝ ΔΙ ΩΣ ΠΑ
δο ξα α α σω μεν

Ἦχος ὁ Πά

την φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως
εν Χρι στω ω ω α δελ φοι και μη το ασυμ
πα θες προς του ους πλησι ι ον η η η
μων ι να μη ως ο δου λος κα τα
α κρι ι θω ω μεν ο α νε λε ε η η η
μων δι α τα δη να α α α ρι ι ι α
α και ως ο Ι ου δας με τα με ε λη η

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Θε εν τες μη δεν ω ω φε λη η σωω ω ω μεν

Μὲ τὸν Πα τοῦ α' ὡς Δι τοῦ πλ. α'

Ἦχος π' Πα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην

Δε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη

παν τα χου ο τι ε κυ η σας σαρ κι τον

των ο λων Ποιη την Θε ο το κε Μα ρι α

πα νυ μνη τε και α πει ρο γα με

Ἀντίφωνον Ε' Ἦχος πλ. β Ο μα θη της του Δι

ι ι δα α σκα α α λου σου νε φω ω νει τη

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

ην τι ι μην και τρι ακοντα α αργυυ
ρι οισ πεπρα κε ετον Κυ υ ρι ι ι ι
ον φι λη μα τι ι ι δο λι ι ω πα
ρα δου ους α αυ τον τοις α νο ο μοι οισ εις θα
α α να α α α τον
η με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ου
ρα νου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου
ου Μα α θη η ταις η γ γι κε ε εν η η ω
ρα και ε φ θα σεν Ι ου ου δα ας ο ο πα
ρα δι δου ου ου ους με μη τις με αρ νη
ση ται βλε πων με ε εν τω Σταυ ρω εν με

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σω δυ υ υ ο ο λη η στων π πασχωω γαρ
ως α αν θρω προς και σω ζω ω ως φι λα
αν θρω ω ω ω προς τους εις ε με ε ε πι
στε ε ευ ο ο ο οντας
Δο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα
βου σα και τε κου σα τον Κτι ι ι στην τον
ι δι ον Παρ θε νε σω ω λε τους σε ε με
γα λυ νο ον τα ας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἀντίφωνον στ' Ἦχος Γα

Ἡ με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας
πα ρα δου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι
ωνων Σω τη η ρα του κο ο σμου τον εκ πεν
τε α αρ των χορ τα σαν τα τα πλη η θη
ση με ρον ο α νομος αρ νει ται τον Δι δα σκα
λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα
ρε δω κεν αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να
χορ τα σαν τα τον α αν θρω πον
Ἡ η με ρον τω Σταυ ρω προ ση λω σαν
Ι ου δαι οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

μο^N ον τα την θ^Δ α λασ σαν ραβ δω και δι
α^Π γα γο ον τα^M αυ του ους εν ε ρη η μω^Γ
ση^Γ με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε
κεν τη σαν^Γ του πλη γαις μα στι ζαν τος υ περ^M
αυ των την Αι γυ πτον^π και χο λην ε πο τι^Δ
ι σαν τον μαν να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σαν^Γ
τα^Γ
^M Κυ ρι ε^Γ ε πι το Πα θος το ε κου
σι ον πα ρα γε νο με νος ε βο ο ας τοις Μα^N
θη ται αις σου^Γ καν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα^M
τε^Γ α γρυ πνη σαι μετ ε μου^Δ πως ε πηγ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με καν τον
Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει αλ
λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα
νο ο μοις ε γει ρε σθε προ σευ ζα σθε ε
μη τις με αρ νη ση ται βλε πων με εν τω
Σταυ ρω Μα κρο θυ με δο ο ζα α σοι
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τω ναι ω ω νων α μην
Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη
τον εν ου ρα νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^Δ
χαι ρε Παρ θε νε των Προ φη των το κη ρυγ μα ^{π ρ}
^N
δι ης η ^Γμι ιν ε λαμ ψεν ο Εμ μα νου ηλ ^Δ
χαι ρε Μη τηρ Χρι στου ου του Θε ου ^Γ
Κά θισμα. Ἦχος βαρύς. ^M
^ΓΠοι ος σε τρο ο
^Γ
πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος ειρ γα
^Π
σα το ^Γμη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε
^Γ
χω ρι σε ^{π ρ}μη η του χα ρι σμα τος των ι α
^M
μα των ε στε ρη σε ^Γμη συν δει πνη η σας ε
^N
κει ει νοις ^Δσε της Τρα πε ζης α πω σα το ^Γμη
^Γ
των αλ λων νι ι ψας τους πο ο δας τους σου σους υ
^M
πε ρει ει δεν ^Γω πο σων α γα θω ων α μνη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

μων ε γε ε νου και σου μεν η α
χα ρι στος στη λι τε ευ ε ται γνωμη
του δε η α νει κα στος μα κρο θυ μι α κη
ρυττεται και το μεγα ε λε ο ο ο ος

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Γ'. Κεφ. 26: 57-75

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

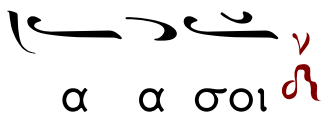
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται
κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς
Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ

οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσι αὐτόν· καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί

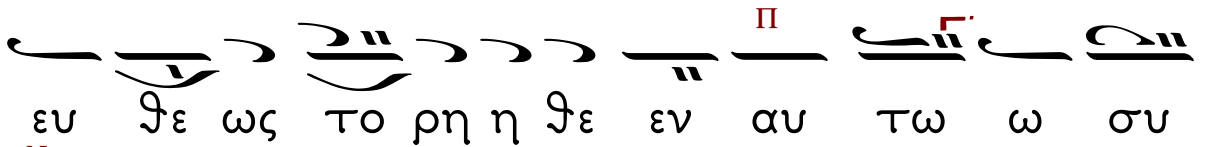
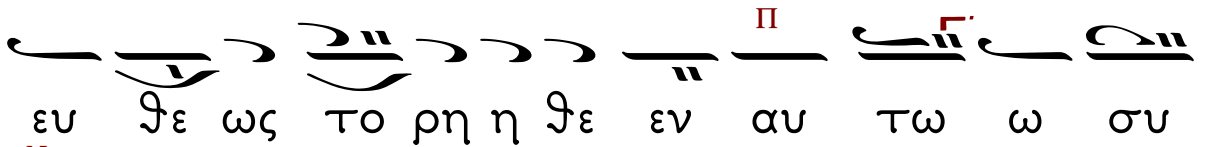
ὕμῃν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες, οἱ ἐστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἐκλαυσε πικρῶς.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Ζ' Ἦχος πλ. δ'

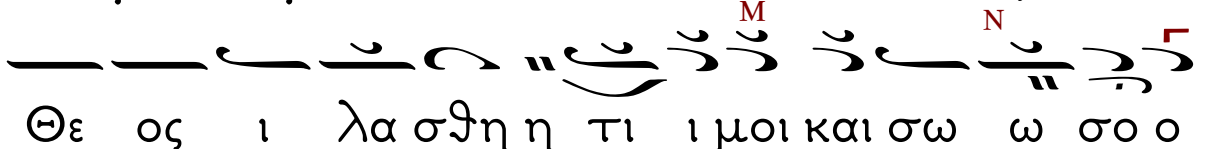
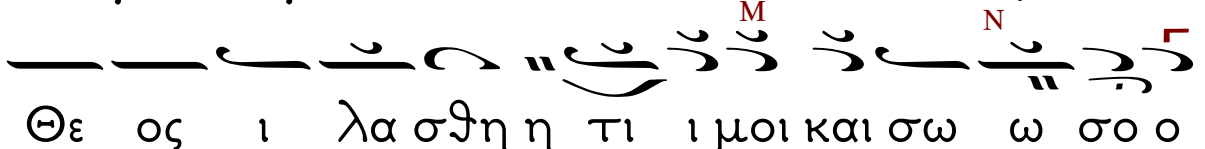
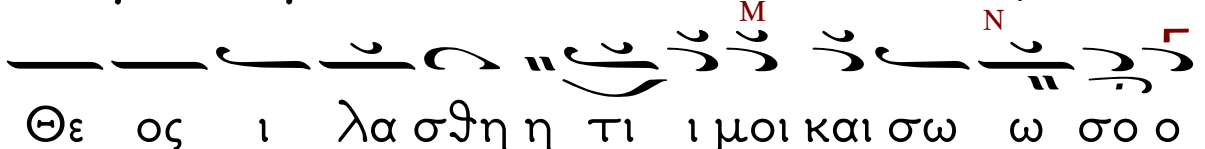
α α σοι ^ν

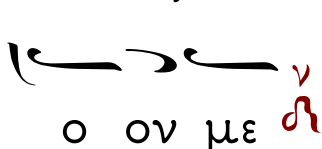
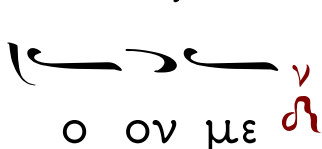
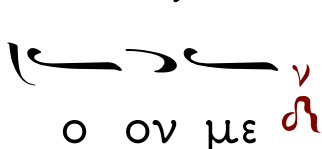
^N ⁶ ^λ
Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε τρος

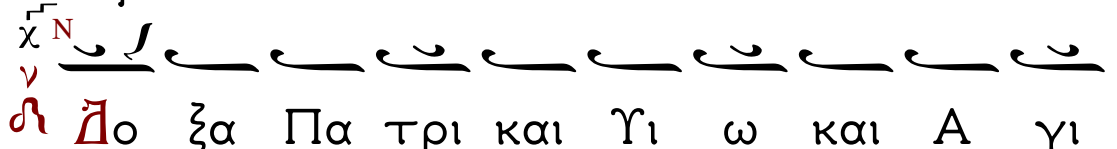
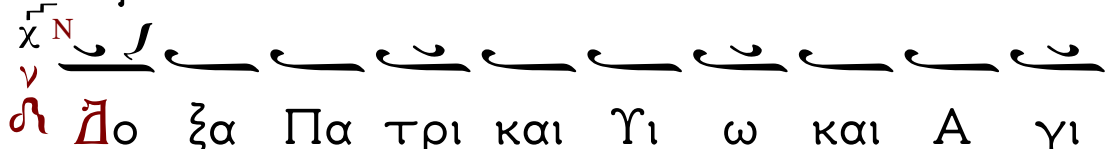
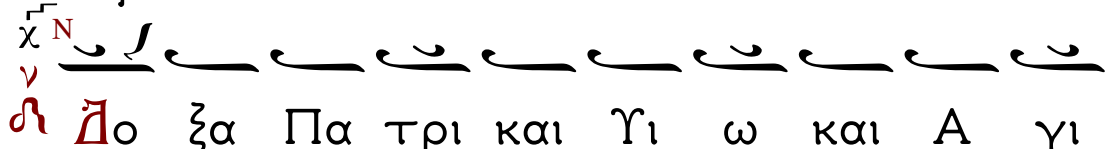
 ^Π
ευ θε ως το ρη η θε εν αυ τω ω συ

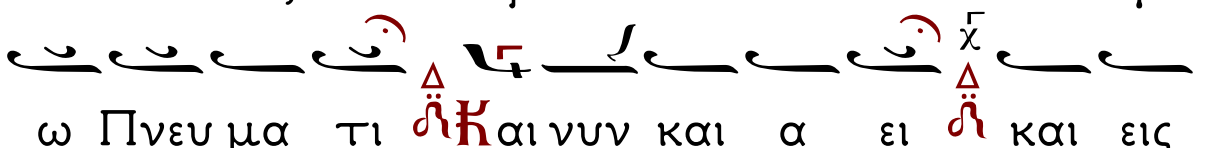
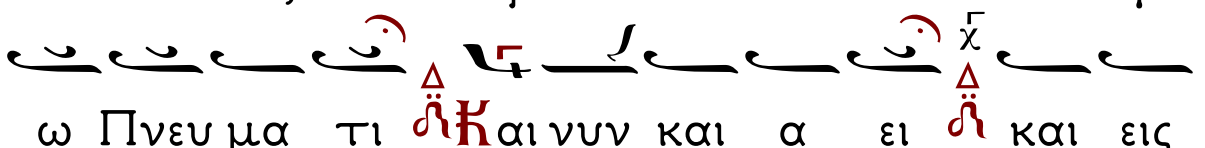
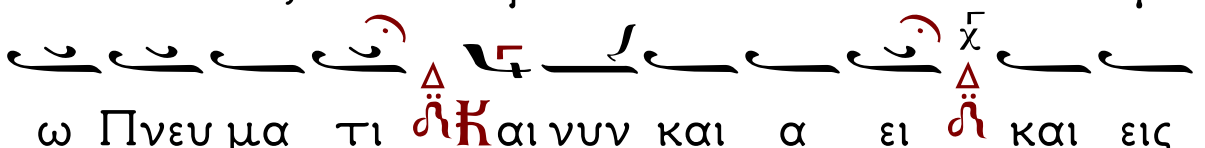
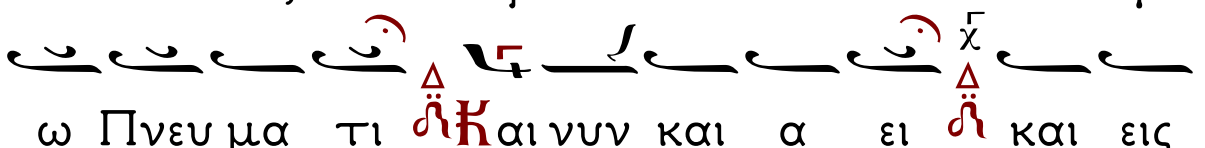
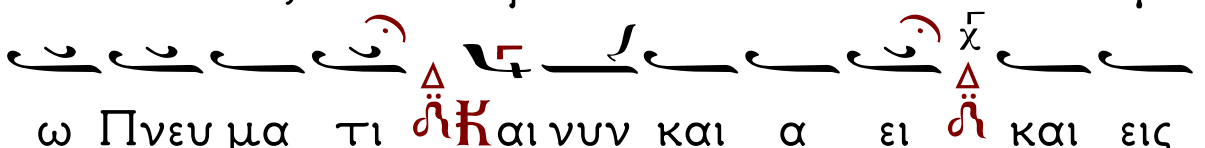
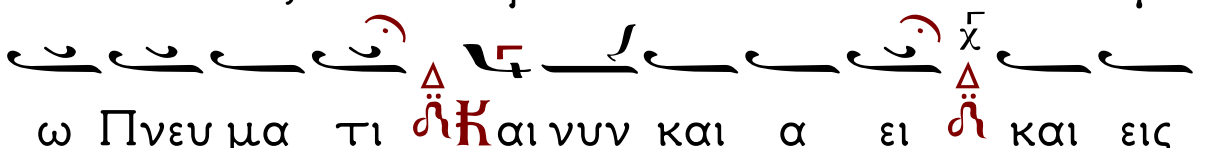
^N ^ν
νη η η η κεν ^λ αλ λα προ ση γα γε σοι

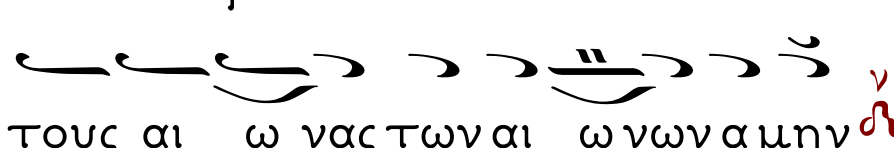
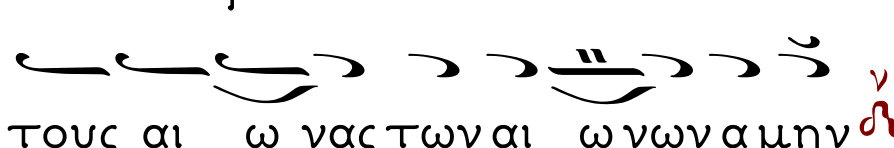
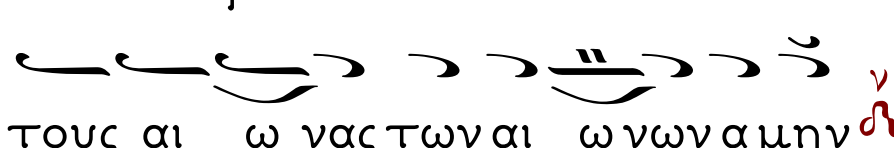
 ^Δ
δα κρυ α με ε ε ε τα α νοι οι οι ας ο

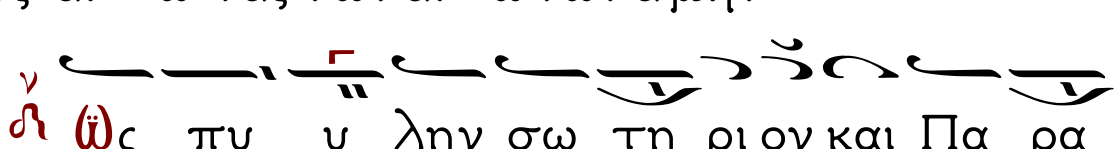
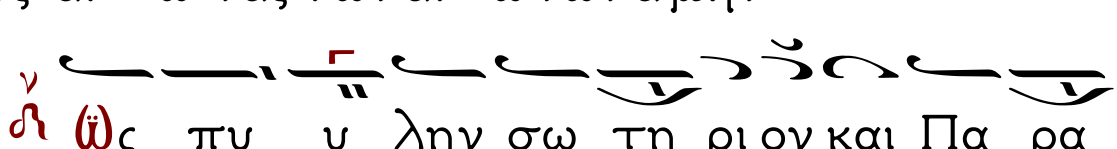
 ^M ^N
Θε ος ι λα σθη η τι ι μοι και σω ω σο ο

 ^ν
ο ον με ^λ

^χ ^N ^ν
^λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ^Δ ^χ ^Δ
ω Πνευ μα τι ^λ και νυν και α ει ^λ και εις

 ^ν
τους αι ω νας τω ν αι ω νων α μην ^λ

^ν ^λ
Ως πυ υ λην σω τη ριον και Πα ρα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ κα ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑСКΕΥΗΣ

δει σον τερ πνον ^γ και φω τος α α ι δι ι ι ου
 νε φε ε λην υ παρχου σαν την α γι
 ι αν Παρ θε νον ^Δ υ μνη η η η σω μεν α παν
 τες λε γον τες το χαι ρε αυ τη ^γ

Ἀντίφωνον Η΄.

Ἰχθὺς ὡς Δι

Ἰ
 Ἐπι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε
 πα ρα του Σω τη ρος η η μων ου νο μον
 ε ξε θε ε το και των Προ φη τω ω ν τα
 δι δα α α γ μα α α τα πως ουν ε λο
 γι σα α σ θε Πι λα τω πα α α ρα δου ου ναι
 τον εκ Θε ου Θε ον Λο γον και Λυ τρω τη ν των

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

^M
ψυ χω ω ω ν η η η η μων
^Δ
^Δ Γ ταυ ρω θη η τω ε ε κρα α α α
ζον οι των σων χα ρι σμα των α ει ει ε
^M
ε εν τυ φω ων τεσ και κα κουρ γον αντ ευ
^M
ε ερ γε ε του η τουν το λα βειν οι των δι και
αι αι ων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε
Χρι στε φε ρων αυ τω ω ω ν την προ πε ε
ε τει ει ει ει αν πα θειν θε ε ε λων
και σωσαι η μα ας ως φι ι λα α αν
θρω ω ω ω προς
χ^Π
^Δ Δ ο ζα Πατρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἀντίφωνον Θ'.

Ἦχος Ϟ Γα^ϕ

στησαν τα τρι ακοντα αρ γυ ρι
α την τιμην του τε τι μη με ενου ο ον
ε τι μη σαν το α πο υι ω ων Ισ ρα ηλ
γρη γο ρει τε και προ σευ χε σθε ι να μη
ει σε λθη τε εις πει ρα σμον το μεν πνευ μα προ
θυ μον η δε σααρ ζα σθε νης δι α του το
γρη γο ρει τε
ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην
και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ζος
συ δε Κυ ρι ε α να στη σον με και αν τα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πο δω ωσω αυτοις
Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
ω Πνευματι και νυν και αι και εις
τους αιωνων αιωνων αμην
Οι εξ εθνων υμνου μεν σε Θεο
το κε αγνη οτι Χριστον τον Θεον
ημων ετε εκεσ τον εκ της καταρας τους
ανθρωπους δι α σου ελευθερωσωσα
αντα

Κάθισμα.

Ἦχος πλδ Γα

Ὡπως Ιουδας ο ποτε σου ουμαθη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

της^Γ την προ δο^Π σι αν ε με λε εταα κα τα^Γ
α σου^Δ συ νε δει πνη σε δο λι ως ο ε πι^Δ
βου λος και αι α δι ι κος^Μ πο ρευ θεις ει πε^Γ
τοις Ι ε ρε ευ σι^Δ τι μοι πα ρε χε τε και πα^Δ
ρα δω σω υ μιν ε ε κει ει ει νον^Μ τον τον^Γ
νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα^Δ
τον^Δ Μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι^Μ
οι^Γ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Δ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ
τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα·
καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα
μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε·
Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου
τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν
οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν
αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε
αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε
αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ
ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδέν· ἵνα ὁ λόγος τοῦ
Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ
Πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησε τὸν
Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ
σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἣ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἣ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἣ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἁκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ

κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν

σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολύσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα, τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α σα α σ θ αι Θε ο ο ν υ υ β ρ ι ζ ο ο με ε
ε ε ν ο ν ο ν τ ρ ε ε ε μ ει τα συ υ μ πα α
αν τα Αυ τον προ ο σκυ νη η η σω ω ω
ω μεν
Ο Μα θη της ηρ νη η σαα το ο
Λη σ της ε βο ο η η η σε μ νη σ θ η τι
μου Κυ υ ρ ι ι ε εν τη Βα α σ ι λ ει ει ει
α α α α σου
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω ν ας τ ω ν αι ω ν ω ν α μ η ν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἐι ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ
θρε νου κα τα δε ζα α α με νος Κυ ρι ε
σαρ κα φο ρε σαι υ υ περ δου λων ι να συμ
φω ω νω σε δο ξο λο γου ου μεν Φι λαν θρω ω
πε ε

Ἀντίφωνον ΙΑ΄.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ἀν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι
στε τω ω γε ε νει των Ε βραι αι αι αι ων
σταυ ρω θη ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ξος
και χο λη η η η ν σε πο τι ι ι ι σα α αν
τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ερ γα αυ των ο τίου ου συ νη η καν
την σην συ γκα τα α α βα α α σιν
Ε πι τη προ δο σι α ου κ η ρ κε
ε σθη η σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των
Ε β ρ αι αι αι αι ω ν α λ λ ε κι νουν τας κε
φα λας αυ των μυ κτη ρι σμον και χ λε ευ η
ην προ σα α γο ο ο ον τες α λ λα δος αυ
τοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ρ γα αυ των ο
τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η η
σαν
Ο υ τε γ η η ω ω ως ε ε σει σθη ου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τε πετραιως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι
αι ους ε ε πει ει σαν ου τε του Να ου ου το
ο κα τα πε ε τα α α σμα ου τε των νε
κρων η η α να α στα α α σις αλ λα
δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των
ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η
η σαν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τω ναι ω νων α μην
Θε ον εκ σου σα ρ κω θεν τα ε γνω μεν

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

Θε ο το ο κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη
ευ λο ο γη με νη δι ο α παυσ τω σε α νυ
μ νουν τες με γα λυ νο ο με εν

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἰχθὺς ἁπλῆ Νη

^N
 α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις
 Ι ου δαι αι αι αι οις Λα ο ος μου τι ε
 ποιη η σα α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω
 χλη η η η σα τους τυ φλους σου ε ε ε
 φω τι ι σα τους λε προ ους σου ου ε ε κα α
 θα α α ρι ι ι σα ανδρα α ο ον τα
 ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ θω σα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α α μην^γ Λα ο οςμου τι εποιη η σα α α
σοι⁶ και τι ι μοι αν τα πε ε δω ω ω ω
κας^γ αν τι του μα αν να χο λην αν τι του
ου υ υ υ δατος ο ο ο ο ζος^δ αν τι
του α γα α πα αν με Σταυρω ω με προ ση λω
ω σα α α α τε^δ ουκ ε τι στε ε γω λοι
πον^Δ κα λε σω μου τα α ε ε θνη⁶ κα κει ει
να α με ε δο ο ζα α α σου ου ου σι^Δ
συν τω Πατρι και τω Πνε ε ευ μα α α α
τι^γ κα γω αυ τοις δω ω ρη σο ομαι ζω η η
ην την αι ω ω νι ι ι ον^γ

^Ν
^γ Ἄ **Κ**η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α
^Π
⁶
^λ σμα ^Ν εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα
^Δ
^γ ρα νο ο ο ο μων ^λ και τας ι δι ας α α
^Ν
^Δ κτι ι ι να ας ^λ ο η λι ο ος κρυ υ πτει Δε σπο
^Π
⁺ ο την ο ρω ων σταυρου ου με ε ε ε νον ^γ ^λ
^Ν
^γ **Ο**ι νο μο θεται του ου Ι σρα ηλ ^Δ ^λ Ι
⁶
^λ ου δαι οικαι Φα ρι ι σαι αι οι ^Ν ο χο ρος των
^Π
⁺ Α πο στο ο ο λων βο α α προ ος υ μας ^γ ^λ
⁶
^λ ι δε Να ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ^Ν
^Π
⁺ ι δε α μνος ον υ μεις ε σταυρω ω σα α
^γ
^λ α α τε ^λ τα φω ω πα ρε δω κα τε ε ^γ ^λ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

αλλ ε ζου σι α α ε ε αυ του α α νε ε
ε στη μη πλα να ασθε Ι ι ι ου δαι
αι αι οι οι αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα
λα αση η σω ωσας και αι αι αι ε εν ε
ρη μω θρε ε ε ψας αυ τος ε εστιν η
ζω η η η και το φως και η ει ει ρη η
η νη του κο ο ο σμου
δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τω ναι ω νων α μην
Χαι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

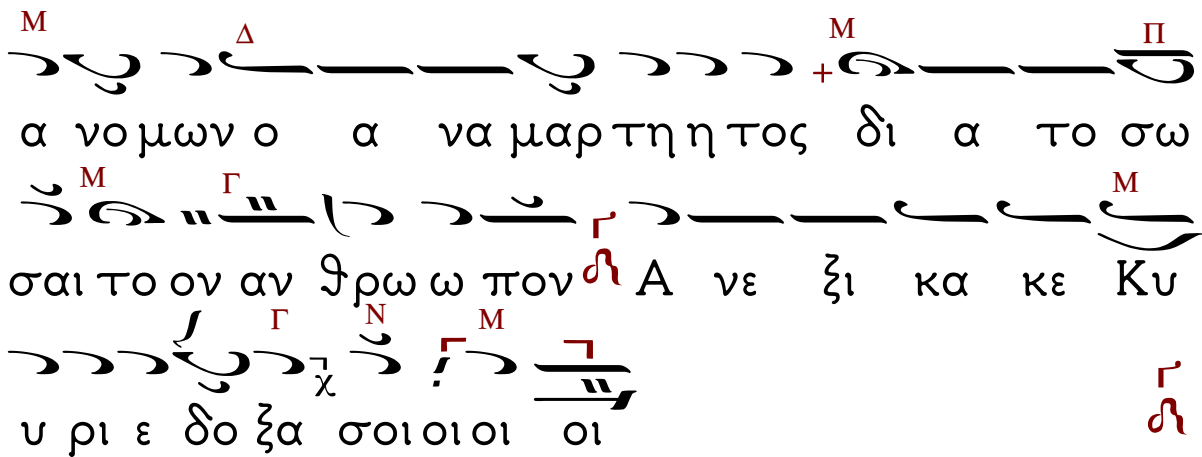
ως της δοξης^Δ ην ο Υψιστος ο ο νος
διωδευσε^γ και πααλιν εσφραγι
σαμενην κατελιπεν εις σωτηριαν των
ψυχων ημων^γ

Κάθισμα.

Ἦχος λη^ρ Νη^ρ Γα

^ΓΧ^Γ ^ΓΟ^Γ τε παρестηστω Κα ι ααφαα
^Γο Θε ε ος^Δ και παρεδοθηστω Πιλαα
τω ο Κριι της^Δ αιου ρα νιαιδυναμεις
εκ του φοβου εσααλευθηησαν^Δ το τε
δε και υψωθησε^Δ πιτου ζυλου εν μεσω
δυο^Δ ληστων^Δ και ελογισθησμετα⁺

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ε΄.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰούδας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ

ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.» Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾗθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον

ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον, παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὀψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ

τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ΙΓ'. Ἦχος πλ. β'.

Ἦχος λ' π' Πα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Το αἱ θροισμα τω ω ων Ἰ ι ι ου ου
δαι ων τω Πι λα τω η τη σα αν το σταυ ρω
θῆ η ναι αι σε Κυ υ ρι ι ι ι ε αι
τι αν γαρ εν σοι οι μη η η ευ ρο ο ον
τες τον υ πευ θυ νον Βα ρα β βαν η
η λευ θε ε ρω ω σαν και σε τον Δι
και ον κα τε δι ι κα σαν μι αι φο νι ας εγ
κλη μα κλη η ρω σα α με ε ε ε νοι αλ
λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο ο δο ο
μα α αυ των ο τι κε να κα τα σου ε ε
με λε ε ε τη η η σαν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^B ————— ^{6.}
τους αι ω νας των αι ω νων αμην

^Δ ^{6.} ————— ^M
Θε ο το κε η τε κου σα δι α Λο

^B ⁵ ————— ^M
γου υ υπερ λο γον τον Κτι ι ι στην τον ι δι

^Δ ^B ^{6.} —————
ον αυ τον δυ σω ω πει σω σαι τας ψυ χας η

^M ^{6.} —————
η μων

Ἀντίφωνον ΙΔ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

^χ ^M ^N
^γ **Κ**υ ρι ι ε ^γ ο τον Λη στην συ νο

^Π ^N ^Δ
δοι πο ο ρον λα βων ^Δ τον εν αι μα τι χει ει

^Π ^N ⁵ ^γ
ει ρας μο λυ υ να α α αν τα ^Δ και η

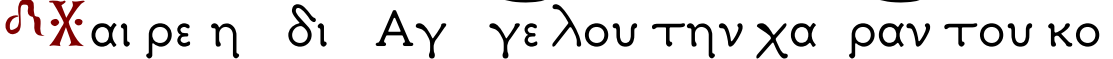
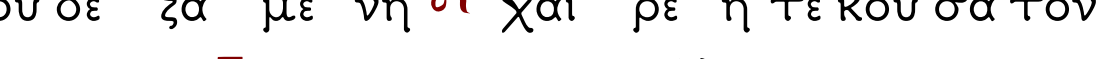
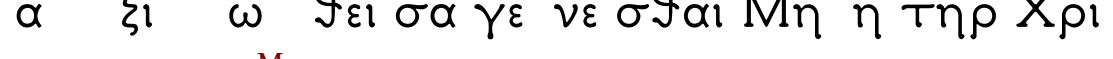
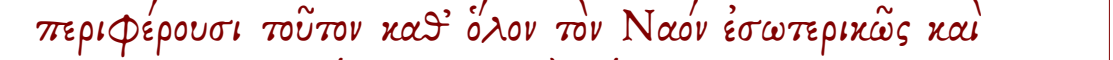
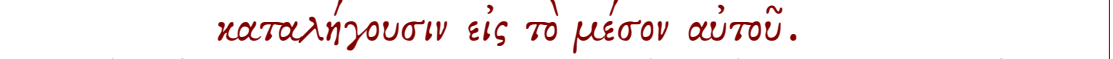
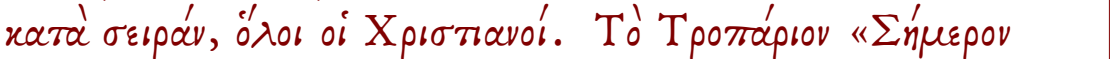
^M ^Δ
μας συν αυ τω κα α τα α ρι ι ι θμη η

^Π ^Δ
η σον ^Δ ως α γα θο ο ος και φι λα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^N
α αν θρωω ω ω προς
^M
^N Μικραν φω ω νην α φη κεν ο Ληστης
ε εν τω Στα αυ ρω με γα λην πι ι στιν ε ε
ευ ρε ε μι α α ρο πη ε σω ω
θη και πρωτος Πα ρα δει σου πυ λας α νοι
ζας ει ει ση ηλ θεν ο αυ του την με ε τα
νοι οι αν προ οσ δε ε ζα α α με ε ε ε
νο ος Κυ υ υ ρι ε δο ο ζα α α σοι
δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ν ^N

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἦχος λ' Πα

Χ' Π Δ Γ' +
π π

Ἡμερον κρεμααται αι αι ε ε

Π Δ
επι ι ζυ υ λου ο εν υ υδα ασι ι

π
την γην κρεμαα α α σας

Π Δ Γ' π
Ἐτε φανον εξ ακαν θω ων πε ρι

ο Γ' ο Δ π
τι ι ι ι θε ε ε ε ται ο των Αγ γε ε

π
λων Βα σι ι ι λευς

π Δ π
Ψευδη πορ φυ υ υ υ ραν πε ρι βα

Δ ο +
αλ λε ε ται ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα

N Π ο Γ' M
νο ο ον γ' ε εν νε ε ε φε ε ε ε ε λαι

π
αις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Π
Ρ α α π ι ι ι σ μα κα τε δε ζ α α α το
π
ο εν Ι ο ρ δ α α α α ν η ε λευ θ ε ρ ω
ω σ ας τον Α α α δ α μ
Δ
Η λ ο ι ο ι ο ις π ρ ο ο ο σ η η λ ω ω ω θ η
Μ Π
ο Ν υ μ φ ι ι ι ι ο ο ς τ η ς Ε κ κ λ η σ ι ι ι ι
ας
Δ
Λ ο γ χ η η η ε ε ε κ ε εν τ η η η θ η
Π
ο Υ ι ο ο ο ο ς τ η η ς Πα ρ θ ε ε ε ε
νου
Π
Π ρ ο σ κυ ν ο υ με ε εν σου τα Πα α α α α
θ η Χ ρ ι ι ι σ τε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^Π
^π Προσκυ νου με ε εν σου τα Πα α α α

^π
θη η Χρι ι ι στε

^Π
^π Προσκυ νου ου ου ου με ε εν σου τα

^Μ
Πα α α θη Χρι ι ι στε ^π ^ο δει ει ει ει

^Δ
ζον η η μιν ^ο και την εν δο ζο ον σου ου

^Ν ^Π ^Μ
+ Ανα α α στα α α σιν ^π

^Π
^π Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω

^ο ^Π
ω ω μεν ^Δ ^ο και γαρ το Πα ασχα η μων ^Δ ^ο υ περ

η μων ε τυ υ θη η η Χρι στο ο ος ο ο

^Μ ^Π
Θε ε ος ^π αλλ εκ κα θαρω ω μεν ^π ε αυ

^Δ
τους α πο παντος μο λυσμου ^ο και ει λι κρι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νω^ος δε η θ^Μω ω ω με εν α αυ τω^Δ Α να^Δ
στα Κυ υ^Π ρι ι ε^Δ σω^Νσον η μας ω ως φι λα^Π
α αν θ^Πρω ω ω^π προς^π
^π Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε^Δ
ζω η και α α να στα α σις^Π υ υ υ πα αρ^Δ
χει τω ω λα ω ω ω ω σου^π και επ αυ^Κ
τω ω πε ε ε ποι οι θο ο ο^Δ τες^Κ σε τον^Δ
σταυ ρω θε εν τα Θε ο ον η η η^Π
μω ω ων υ μνου ου ου^Δ μεν^π ε ε λε ε η^Δ
σον η η η μας^π
^Δ Δο^Δ ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ω Πνευ μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις ^Β ^χ

τους αι ω νας των αι ω ω νων α μην ^{6.}

^{6.} ^Β ^Ο ρω σα σε κρε μα με νον Χρι στε η

σε κυ η σα σα ^Δ α νε βο ο α τι το ξε ^Β

νον ο ο ρω μυ στη ρι ον Υι ε μου ^{6.} πως ε ^Μ

πι ζυ υ λου θνη σκεις ^Δ ^Β σαρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χο ρη γε ε ^{6.}

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἦχος ^Δ ^Δ

^χ ^Μ ^Δ ^Ε ζη γο ρα σας η μας εκ της κα

τα ρας του νο μου τω τι μι ω σου Αι μα τι ^{6.} ^Β

^Μ τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ χη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

κεν τη θεις την α θα να σι αν ε πη γα
σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο ζα σοι
οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη παῖσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΣΤ'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστι Πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ

ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλὰ μω, καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφή, ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη». Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες·

Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα
ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς
ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν
Γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ
δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα
ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

Ἀνάγνωσις Ἐγκυκλίου.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχους η΄
Ἦχος δ΄ ἐκ τοῦ βου.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἦχος ᾠδῆς

ᾠδῆς ^M ^B
ἐν τη βασιλείᾳ σου μνησθήτι
ἡμῶν Κυριε ὅταν ἐλθῇς ἐν τη βα
σιλείᾳ σου Μακαριοὶ οἱ πτωχοὶ το
πνεῦμα τι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα

σι λει α τωνουρανων
Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι
αυ τοι πα ρα κλη θη σον ται
Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι
κλη ρο νο μη σου σι την γην
Αι α ζυ λου ο Α δαμ Πα ρα δει σου
γε γο νεν α ποι κος δι α ζυ λου δε Σταυ
ρου ο Λη στης Πα ρα δει σον ω κη σεν ο
με εν γαρ γευ σα με νος εν το λην η θε
ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ σταυ
ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ

πτο με νον ⁶λ Μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν
 τη Βασι λει ασου ⁶λ
^χ⁶λ Μα κα ρι οι οι πει νων τεσ και δι
 ψων τεσ την δι και ο συ νην ^χ⁶λ ο τι αυ τοι
 οι χορ τα σθη σον ται ⁶λ
^M⁶λ ^Tον του νομου Ποι η την ⁶λ εκ μα θη του
^B+ ^Bω νη ησαν το α νομοι ^M⁶λ και ως πα ρα νο
 μον αυ τον τω Πι λα του βη μα τι ε στη
^M⁶λ ^Bσαν ⁶λ κραυ γα α ζον τεσ Σταυ ρω σον ⁶λ τον εν ε
 ρη μω του τους μαν να δο τη σαν τα ⁶λ η μει εις
 δε τον δι και ον Λη στην μι μη σα με νοι πι

στει κρα ζο μεν ⁶λ Μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ
^M ^B
εν τη Βα σι λει α σου ⁶λ
^χ ⁶λ ^χ ⁶λ
^B Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ⁶λ ο
τι αυ τοι ε λε η θη σον ται ⁶λ
⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
^B ^M
ων ε θνος το α νο μον ⁶λ προς Πι λα τον εμ
^B +
μα νως α να κρα ζων ε ε λε γε σταυ ρω
^M ^B
σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον ⁶λ Βαρ ρα βαν
^M
δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το ⁶λ η μει εις
^B
δε φθεγ γο με θα ⁶λ Λη στου του ευ γνω ω μο
νος την φω νην προς αυ τον ⁶λ Μνη η σθη τι και

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

η μων Σωτηρ εν τη Βασι λει ασου ⁶λ
⁶λ ^χΜα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ
⁶λ ^χδι α ⁶λ ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον
ται ⁶λ
⁶λ ^χΗ ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ
Ε δεμ πη γη α να βλυ ζου σα ⁶λ την Εκ κλη
σι αν σου Χρι στε ⁶λ ως λο γι κον πο τι ζει
Πα ρα δει σον ⁶λ εν τε ευ θεν με ρι ζου σα ⁶λ
ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι α
⁶λ τον κο ο σμον αρ δευ ου σα ⁶λ την κτι σιν
ευ φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως ⁶λ δι

δα α σκου σα προ σκυ νειν την Βασι λει αν σου
 Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι
 ο τι αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον
 ται
 Ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι
 πη γα σης την α φε σιν ε κεν τη θης την
 πλευ ραν ι να κρου νους ζω ης α να βλυ
 σης μοι τοις η ηλ οις προ ση λω σαι ι να
 ε γω τω βα α θει των πα θη μα των σου
 το υ υ ψος του κρα τους σου πιστου με νος
 κρα α ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε Δο ο ζα και

τω Σταν ρω ω Σω τερ και τω Πα θει σου ⁶λ
⁶λ ^χΜα κα ρι οι οι δε δι ω γ με νοι ^B
 ε νε κεν δι και ο συ νης ⁶λ ο τι αυ των ^M
 ε στιν η Βα σι λει ει α των ου ρανων ⁶λ
^M⁶λ ^χΣταυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η ^M
 κτι σις βλε που σα ε τρε με ⁶λ τα θε με λι α
 της γης ⁶λ δι ε δο νει το φο βω του κρα τους
^M⁶λ ^Bσου ⁶λ φω στη η ρες ε κρυ πτον το ⁶λ και του Να
 ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα ⁶λ τα
^M^B ^M^B ⁶λ ο ο ρη ε τρο μα ζαν ⁶λ και πε τραι ε σχι ι
 σθη σαν και Λη στης ο πι στος ⁶λ κραυ γα ζει ει σοι ^Δ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^B
συν ἡ μιν Σωτηρτο Μνησθητι ⁶
^λ
⁶
^λ **Μ**α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει
δι σω σιν υ μας ⁶ και δι ω ζω σι ⁶ και
ει πω σι παν πο νη ρον ρη μα καθ υ
μων ^λ ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου ⁶
^λ ^M **Τ**ο χει ρο γρα φον η μων ⁶ εν τω Σταυ ρω ^B
δι ερ ρη ζας Κυ ρι ε ⁶ και λο γι σθεις εν ^M
τοις νε κροις ⁶ τον ε κει σε τυ ραν νον ε δη
σας ^λ ^M ^B ρυ σα α με νος α παν τας ⁶ εκ δε σμων
θα να α του τη Α να στα σεις ου ⁶ ^M δι η ης
^B ^M ^B ε φω τι σθη μεν ⁶ Φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

και βο ω μεν σοι ⁶λ Μνη η σθη τι και η μων Σω
^M ^B
 τηρ εν τη Βα σι λει ασου ⁶λ
^χ ⁶λ ^χ ⁶λ
⁶λ **Χ**αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ⁶λ ο
^B
 τι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ου ρανοις ⁶λ
^M ⁶λ **Ο** υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα
^B
 να του λυ σας την δυ να μιν ⁶λ και ε ζα λει
^M ^B
 ψας ως Θε ος το καθ η μων χει ρο γρα φον
^M ^B
 Κυ ρι ε ⁶λ Λη στου ου την με τα νοι αν ⁶λ και
^M ^B
 η μιν πα ρα α σχου μο νε Φι λαν θρω πε ⁶λ
^M ^B
 τοις πι ι στει λα τρευ ου σι ⁶λ Χρι στε ο Θε
^M ^B
 ο ος ημων και βο ω σι σοι ⁶λ Μνη η σθη τι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ ἡ μωὼν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου ⁶λ

⁶λ ^M Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ

Πνεύματι ⁶λ

⁶λ ^M Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεύμα

παντὲς τὸ Ἀγιὸν ⁶λ ^M ὁμοφρονῶσι π

στοιδοῦν λογεῖν ἀξίως ἐν ζῶμεθα ⁶λ

Μοναρχα Θεοτήτος ⁶λ ^M ἐν τρισίν υ

παρχούσαν υποστάσεων ⁶λ ^M ἀσυγχ

τον μένουσαν ⁶λ ^B ἀπλην ἀδιαιρέτον

καὶ ἀπροσίτον ⁶λ ^B διῆς ἐκλυτρου μεθα

του πυροσθησκολάσεως ⁶λ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἄ ⁶ ^λ ^M ⁶ ^λ ^B
καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ὦ ναστων αἰ ὦ νων αμην ⁶ ^λ
⁶ ^λ ^M ⁶ ^λ ^B
τὴν Μητρί σου Χριστέ τὴν ἐν σαρ
κὶ ἀσπορώς τέκουσαν σε ⁶ ^λ καὶ Παρθενον
ἀληθῶς ⁶ ^λ καὶ μετὰ τοκὸν μεῖναν ἀ
φθορόν ⁶ ^λ αὐτὴν σοὶ προσαγομέν ⁶ ^λ εἰς πρε
σβειαν Δε εσποτα πολυελεε ⁶ ^λ πταίσμα
ατῶν συγχωρήσιν ⁶ ^λ δώρησάςθαι πάντο
τε τοῖς κραυγάζουσι ⁶ ^λ Μνηστήρικαι ἡμῶν
Σωτηρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ⁶ ^λ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἄ^M 6 Δι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι
B
M 6 α μου ε αυ τοις 6 και ε πι τον ι μα τι
B
M 6 (Δίς)
6 σμοον μου ε βα λον κλη ρον 6

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχεσ μοι, ἵνα
τί ἐγκατέλιπές με.

M 6 Δι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι
B
M 6 α μου ε αυ τοις 6 και ε πι τον ι μα τι
B
6 σμοον μου 6 ε βα λον κλη ρο ο ο ο ον 6

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον»· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων

καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλί, λαμὰ σαβαχθανί, τοῦτ' ἐστὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστῶτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἥλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἕξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλίας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ

τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἐκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γινόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὁτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ἡ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ, γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτόν καὶ

ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὥσεί ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἑκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· ὧντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρᾶσαι ταῦτα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοὶ

Ἐγκυκλίου Ἀνάγνωσις.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ' — — — — — Δι

Προς σε ορθρι ἰ ζω τον δι ευσπλαγχνι
αν σε αυ τον τω πεσον τι κε νωσαν τα α α
τρεπτως και μεχρι παθων α παθως υ πο
κυψαν τα Λο γε Θε ου την ει ρη η η νην
πα ρα σχου μοι Φι λαν θρω ω πε ε

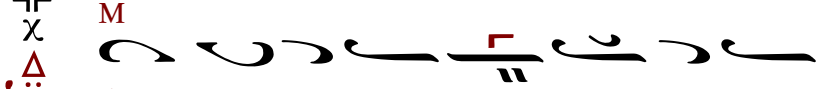
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα
σοι

Πυ φθεν τες πο ο δας και προ κα θα ρθεν
τες μυστη ρι ου με θε ε ζει του θει
ου νυν Χρι στε σου οι υ υπη ρε ται εκ Σι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

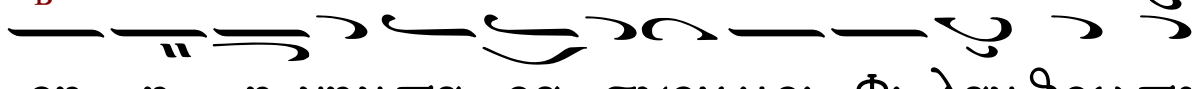
ων ε λαιω νος με γα προς ο ρος συ υν α νηλ θον
υ μνουν τες σε Φι λαν θρωω πε ε
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει σθε
νυν γαρ η γ γι κεν ω ρα λη φθη ναι με ε κταν
θη ναι χερ σι ιν α νο μων παν τες δε σκορ πι
σθη σε σθε ε με ε λι πον τες ους συ να α
α ζω κη ρυ ζαι με Φι λαν θρωω πο ον

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Καταβασία. ^πχ ^Δ ^M
Προς σε ορ θρι ι ζω τον δι

ευ σπλαγ χνι αν σε αυ τον τω πε στον τι κε

νωσαν τα α α τρεπτως και με χρι πα θων

α πα θως υ πο κυ ψαν τα Λο γε Θε ου την ει

ρη η η νην πα ρα σχου μοι Φι λαν θρω πε

ε ε *Συναπτή μικρά.*

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς
εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἀ**μήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεΐδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἁμνάς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύη Τέκνον, τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ; κακεῖ νὺν σπεύδεις, ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοὶ Τέκνον, ἢ μείνω σοὶ μᾶλλον, δὸς μοὶ λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός Ἀπριλίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι

Ὡς ἄμνός Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχοι

Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεὶς ὠδαῖς κάτω,
Ἀπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχοι

Μάξιμος εὐρὼν τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Στίχοι

Χρὴ μὴδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχοι

Τὶς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,

Ὑπόμνημα Τριωδίου.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριοι ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
ὦ νεκρὲ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἄλλοι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστὴν.

Κεκλεισμένους ἤνοιξε τῆς Ἑδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Ληστὴς κλείδα τό, Μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ π — Δι

χ^M
Δι^Δ **Ε**τηλην κα κι ι ας αν τι θε ου Παιδες
B + ^M
θει ει ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν ^{6.} κα

τα Χρι στου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον
 ^B ^M ^{6.}
συ νε δρι ον βου λευ ε ται κε να ^{6.} κτει ναι με λε
 + ^B ^M ^{6.}
τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ^{6.} ^M
 ^Δ ^M
σα κτι σις ^Δ ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι
 ^{6.}
ω νας

^M
^{6.} **Δ**ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα
 ^Δ
σοι

^M ^B
^Δ **Α** πο βλε φα α ρων Μα θη ται νυν υ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πνον ε ε ε φης Χρι στε τι να ζα τε εν
προ σευ χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη
πως ο λη σθε και μα λι ι στα Σι μων τω κρα
ται ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι με Πε ε
ε τρε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ζα ζου σα
εις του ους αι ω νας
Do ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα
σοι
Βε βη λον ε προς τω ων χει λε ων ου πο
τε προ η η η σομαι Δε σπο τα συν σοι θα
νουμαι ω ως ευ γνω μων καν οι παν τες αρ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νη σων ται ε βο η η σε Πε τρος σα ρξ ου
δε αι αι μα ο Πα τη ρ σου α πε κα λυ ψε
μοι σε Ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου
σα εις του ους αι ω νας
Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και
Α γιον Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Βα θος σο φι ας θε ι κης και γνω
σε ως ου παν ε ξη ρευ νη σας α βυσ σον δε
μου των κρι μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε
ο Κυ ρι ι ος ε φη σα ρξ ουν υ πα ρ χων μη
καυ χω αρ νη ση τρι ι τον γαρ με Ον πα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σα κτισεις εὐ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω νας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ πα γο ρευ εις Σι ιμων Πετρε ο

περ πει ση τα α α χος ως ει ρη ται και σοι

παι δι σκη οι οι α θατ τον προ σελ θου ου ου

σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ος ε φη

πι κρω σδα κρυ υ σας ε ζεις ο μω σ ευ ι ι

λα τον με ον πα σα κτισεις εὐ λο γει δο

ξα ζου σα εις του ους αι ω νας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^χ^M
^Δ Ἄ νου μεν ευ λο ^χ γου μεν και προ σκυ

^Δ
νου μεν τον Κυ ρι ον

^Δ^M
^Δ C τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου Παιδες

^B^Δ
θει ει ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν ^M⁶ κα τα

^Δ
Χρι στου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον συ νε

^B^M
δρι ον βου λευ ε ται κε να ⁶ κτει ναι με λε τα

^B^M
τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ⁶ Ον πα α σα

^Δ^M
κτι σις ^Δ ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

^Δ
ω ω να α ας ^Δ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Καὶ ὁ ἀ΄ χορὸς ἄρχεται τῆς Θ΄ Ὠδῆς.

^χ^M
^Δ Ήχος λ ^Δ Δι ^Δ Τ ην τι μι ω τε ραν των

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι
τως των Σε ρα φιμ ^Μ την α δι α φθο ρως Θε
ον Λο γο ον τε κου σαν ^Β την ο ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο ο με εν ^Μ
^{6.} Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα
σοι ^Δ
^Μ ^Δ Ο λε θρι ος σπει ρα θε ο στυ γων ^Δ
πο νη ρευ ο με νων θε ο κτο νων συ να γω
γη ^Β ⁺ ^Μ ^Δ ^Β ⁺ ^Μ ^Δ ^Β
ε πε στη η Χρι στε σοι και ως α δι ι
κον ειλ κε ^{6.} τον Κτι ι στην των α παν των ον
με γα λυ νο ο με εν ^Μ ^{6.}

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^{6.} ^M
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα

σοι ^{Δ.}

^{Δ.} Νο μον α γνο ου ουν τε σοι α σε βεις

^{Δ.} φω νας Προ φη των τε με λε των τε δι α κε νης

^{6.} ως προ βα τον ειλ κον σε τον παν τω ων Δε σπο

την ^{Δ.} α δι κως σφα γι α α σαι ον με

γα α λυ υ νο ο με εν ^{6.}

^{Δ.} ^M
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι ^{Δ.}

^{Δ.} ^M
Τοις ε θνε σιν εκ δο τον την ζω ην ^{Δ.}

^{Δ.} ^M ^{Δ.} ^M
συν τοις Γραμ μα τευ σιν α ναι ρει σθαι οι Ι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ε ρεις πα ρε σχο ον πλη γεν τες ^Δ αυ το φθ ο νω
ω κα κι α ⁶ τον φυ σει Ζω ο δο τη ν ον με
γα λυ νο ο με εν

^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

^Δ Ε κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ε
κρο τη σαν ⁺ Α να ζ σι α γο να συν ρα πι σμω
η ρω τω ων σε σου δε ψευ δη κα τε ε μαρ τυ
ρουν ⁶ και πα αν τα υ πο μει νας α παν τας ε
σω ω σα ας

Καταβασία. ^{πλ} ^Δ ^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε

ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ ^M την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γο ον τε κου σαν ^M την ο ον τως Θε ο το
κον σε με ^B γα λυ νο με ^Δ εν

Συναπτὴ μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'.

Τον Ληστην αυθιμερο ο οον του Πα
ρα δει σου η ξι ω σας Κυ υ ρι ε
κα με τω ζυ υ λω του ου Σταυρου
φωτισο ο ον και σω ω σον με
Κατάληξις: *
με ε ε ε

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Θ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἷτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους

μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἄρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· καὶ κεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα Γραφὴ λέγει· Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Εἰς τοὺς Α ἦ ν ο υ ς.

Ἦχος ὕ Γα

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι
ι ον αι νει ει τε τον Κυ ρι ον εκ των
ου ρα νων αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι
στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω
Αι νει τε αυ το ον πα αν τες οι Α γ γε
λοι αυ του αι νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυ να
μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε
ω
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
σταις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

πληθους της μεγαλωσυνης αυτου
 αυ ο και πονηρα ε ποιησεν ο
 πρωτοτοκος υιός μου Ισραηλ
 ε γκατελιπεπηγη ην υδατος ζω
 ης και ωρυzen ε αυτω φρεαρ συντετριμ
 μενον
 ε με επιζυυλου εσταυρω
 σε τον δε Βαβαβαν ητησατο και α
 πελυυσεν
 ε ξεστη ο ουρα νοος επι
 του τω και ο ηλιος τας ακτινι
 νας απεκρυψε
 συ δε Ισραηλ ουκ ε
 νετραπης αλλ λαθανατω με πααρεδωωκας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α φες αυ τοι οἰς Πα τε ρα γι ε ου γαρ
οι οἰ δα σι τι ε ποι οἰ η σαν
Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ
γος αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ω και
κι θα α ρα
Αυ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο
πρω το το κος υι ος μου Ισ ρα η λ ε με ε
ε γκα τε λι πε πη γη ην υ δα τος ζω
ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε αρ συν τε τρι μ
με ε νον ε με ε πι ζυ υ λου ε σταυ ρω
σε τον δε Βα ρα β βαν η τη σα το και α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πελυυσε^{π q} ε^{Μ Γ} ξεστη ο ου ρα νο ος ε πι
του τω^{χ q} και ο η λι ος τας α κτι ι ι
νας α πεκρυψε^{γ δ} συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε
νε τρα πης αλ λα θανατω με πα α ρε δω ω κας
α φες αυ τοι ο ις Πα τε ρα γι ε^{κ π q} ου γαρ^{Μ χ q Γ}
οι οι δα σι τι ε ποι οι η σαν^{Γ η}
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ο ργα^Π
α νω^{π q}
Ε^{π q Γ} κα στον με λος της α γι ας σου σα ρ
κος α τι μι αν δι η μας υ υ πε μει ει νε^{Π Μ π q} τας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α καν θας η κε φα λη ^χ_q η ο ψις τα
εμ πτυ σμα τα αι σι α γο νες τα ρα α πι
σμα α τα ^π_q το στο μα την εν ο ζει κε ρα
σθει σαν χο λην τη γε ευ σει ^π_q τα ω ω τα τας
δυσ σε βει εις βλα σφη μι ι ας ^χ_q ο νω τος
την φρα γ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον ^π_q
αι του ο λου σω μα τος ε κτα σεις εν τω
Σταυ ρω ^χ_q τα αρ θρα τους η λους και η πλευ
ρα την λο ο γ χην ^π_q ο πα θων υ περ η μων
και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ^π_q ο συ γ κα
τα βας η μιν φι λαν θρω πι α ^χ_q και α νυ ψω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σας η μας παν το δυ να με Σωτηρε λε η

σον η μας
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α
λα λαγμου πα σα πνο η αι νε σα ατω

τοον Κυ υ υ ρι ι ον

C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η

κτι σις βλε ε που σα α ε τρε ε με τα θε με λι

α της γης δι ε δο νη θη σαν φο ο βω του ου

κρα του ους σου σου γαρ υ ψω θεν τος ση με

ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το του Να

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α
γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη
σαν και νε κροι εκ των τα φων ε ζα α νε στη η
σαν Ε κα τον ταρ χος ι δων το θαυ μα
ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου
ε βο ο α θρη νω δου σα μη τρι κως πω ως
μη θρη νη σω και τα σπλαγ χνα μου
τυ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα κρι
τον εν ζυ υ λω κρε ε μα με ε νον ο σταυ ρω
θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων
Κυ υ ρι ε δο ο ζα α σοι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἦχος λ π Πα

ε ε ε ε Δο ο ο ζα Πα τρι ι
 ι ι ι και Υι ω και Α γι ι ω Πνε
 ευ μα α α τι ι ι ι
 ε ζε δυ σα α αν με τα ι μα τι
 α α α α μου ου ου ου και ε νε δυ σα α α
 αν με χλα μυ υ υ υ υ υ δα α κοκ κι
 ι ι ι ι νη η ην ε θη καν ε πι την
 κε φα λη ην μου στε ε φα α α νον εξ
 α α α κα αν θω ω ων και ε πι την
 δε ζι α αν μουου χει ει ει ρα α ε
 ε ε ε ε ε δω ω ω ω καν κα α

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

λα α α μον ι να συν τρι ι ι ι ψω αυ
του ου ους ω ω ω ω ως σκε ε ε ε ε
ευ η κε ε ε ρα α με ε ε ε ε ως
και νυ υ υ υν και αι αι α ει και
εις τους αι αι ω ω ω ω ω ω νας των αι
ω ω ω νων α α α μην
τον νω ω το ο ον μου ε δω κα α
αν εις μα στι ι ι ι γω ω ω ω σιν το
δε προ σω πο ο ο ο ο ον μου ουκ α α
πε ε ε στρα α α α φη α πο αι σχυ
υ υ υ υ νης ε εμ πτυ υ υ σμα α α α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α τῶν βήματι Πι λα α του ου ου πα α
ρε ε ε στην και Σταυ ρο ο ον υ πε
ε ε μει ει ει να δι α την του ου
κο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α
αν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ι'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ

Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαί ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη

ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου

ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ

Κυρίω.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Κ**ύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄκκατι ἐπιβλέπων ἐπὶ πάσαν τὴν κτίσιν, σοι ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΙΑ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλᾶτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὥσεί λίτρας ἑκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπχα.

Ἦχος Ὁ Πά

Πα σα η κτι σις η λ λ ο ι ου το ο φο ο ο βω
θε ω ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε
μα α με νο ο ον Χρι ι ι ι στε ο η
λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε
το ο και γης τα θε με ε λι ι α συ
νε ε τα ρα α ατ τε ε ε ε το τα
παν τα συ νε πα α ασχον τω τα πα αν τα
α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε κου σι
ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας
Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ζα α α α

π
σοι

Ἦχος Δι Στίχος: Δι ε με ρι σαν το τα
ι μα τι α μου ε αυ τοις και ε πι
τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον κλη η η
η η ρον

Β Μ
Δι Α ο ος δυ σσε βη ης και πα ρα α α
νο μο ς ι να τι με λε τα α α κε ε
ε ε να ι να τι την ζω ην των α α πα
αν των θα να α τωω κα τε δι ι ι κα α
α α σε με γα α α θα α αυ μα α
ο τι ο Κτι στης του ου κο ο ο σμου εις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

χει ρας α νο ο μων πα ρα δι ι ι δο ο
ο ο ται και ε πι ζυ λου α νυ ψου ται ο
φι λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη
δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α
ζο ο ο ο ντας μα κρο θυ με Κυ υ ρι
ι ε ε δο ο ο ζα α α α σοι

Στίχος: ἄ δω καν εις το βρω μα μου

χο λην και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν
με ο ο ο ο ο ζος

Ἐ η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η
α α με ε εμ πτο ο ος Πα ρθε ε νος

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

εν Σταυρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε
ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω
α σπλα αγ χνα ε τε τρω ω το την καρ δι
ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να ζου ου σα
ο δυ υ νη η ρως εκ βα α α θους
ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ζι κα τα
ζαι νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε ε ε
το δι ο και το στη θο ο ος τυ πτου ου σα
α νε ε κρα γε ε γο ε ε ρω ω ω ως οι
μοι θει ει ο ο ον Τε ε ε κνο ον οι
οι οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

μου ου τι εδυσ εξ ο φθα αλμω ωων μου
 ο Αμνος του Θε ου ο οθεν αι στρα τι
 αι των Α σωω μα α α των τρο μω συ νει χο ον
 το λε ε γου ου ου ου σαι Α κα τα λη
 πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α α σοι
 Στίχος: **Ο** δε Θε ος Βα σι λευς η
 μων προ αι ω νων ειρ γα σα το σω τη ρι
 αν εν με σω της γης
Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε
 νον Χρι στε ε ε ε ε σε των παν των
 Κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω ω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^M
 ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι
 κρω ως Υι ε ε ε μου ου που ου το
 κα α α α αλλο ο ο ος ε ε ε δυ τη
 ης μορφη η η ης σου ου φε ρω κα θο ο ρα
 α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε
 ε ε νον σπευ στον ουν α να α α στη η
 η η θι ο πως ι δω κα γω σου την εκ
 νε κρων τρι η με ε ρον ε ζα α να α α
 στα α α α σιν

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.
 λε δο ο ο ζα Πα α

τρι ι ι και Υι ω και Α γι ι ω ω

ΟΡΘΟΡΟC ΤΗC ΑΓΙΑC ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗC ΠΑΡΑCΚΕΥΗC

$\overset{N}{\text{Πνε}} \overset{\text{ε}}{\text{ε}} \overset{\text{ε}}{\text{ε}} \overset{\text{ε}}{\text{ε}} \overset{\text{Π}}{\text{ε}} \overset{\text{ε}}{\text{ε}} + \overset{N}{\text{μα}} \overset{\text{α}}{\text{α}} \overset{\text{α}}{\text{α}} \overset{\text{α}}{\text{α}} \overset{\text{α}}{\text{α}} \overset{\text{Π}}{\text{Πνε}} \overset{\text{ε}}{\text{ε}} \overset{\text{μα}}{\text{μα}}$

^N
^γ ^γ α να βαι
 Kyrie eleison
^Δ ^N ^γ ^γ
 Christe eleison
 νον τος σου εν τω Σταυρω ω ω ω

φοβος και αι αι τρο ο ο ο ο μο ος ε πε πε

The musical notation consists of two measures separated by a red plus sign. The first measure contains a half note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, and a half note C5. The second measure contains a half note D5, a quarter note E5, a quarter note F#5, and a half note G5. Below the notes are the Greek letters: την γην με εν ε ε κω λυ υ υ ες κα τα πι.

ει ειν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας

$\sigma \varepsilon$ Δ $\tau \omega$ $\delta \varepsilon$ A $\delta \eta$ $+^B M$ ε ε ε $\overset{B}{\pi} \varepsilon$ $\tau \rho \varepsilon$ ε ε $\overset{\Gamma}{\pi} \varepsilon$ ζ

ι ους ει εις α να γεννη η η σιν βρο ο των

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κρι τα ζωων τω ω ων και νε ε εκρων
ζω η η η ην ηλ θες πα ρα σχειν
και αι ου ου ου θα α α να α το ον
Φι λα α αν θρω ω ω πε δο ο ο ζα
α α α σοι
και νυ υ υν και α ει ει ει ει ει
και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω νας
τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α α α
α α μην
Η δη η η βα πτε ε ε ται κα λα μο
ος α α πο ο φα α α σε ε ε ε ε ως

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^N
πα α α ρα α κρι τω ω ν α δι ι ι ι κ ω ν
^Π
και Ι η η σου ς δι ι ι κα ζε ε ται και
^N
κα τα κρι ι νε ε ται σταυ ρω και αι πα
^Δ
σχει ει η η κτι ι ι ι σι ς εν σταυ ρω ω κα
^N
θ ο ρω ω σα το ο ν Κυ υ υ ρι ι ι ι
^Δ
ον αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ς δι
^Μ
ε ε με ε ε πα α α α σχ ω ν α γα
^Π
θ ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο
^N
ζα α α α σοι οι οι οι οι
^Μ
^ν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ

ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον IB'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν
Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον, λέγοντες· Κύριε,
ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν·
Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν
ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας·
μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς,
κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ὅτι ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη
χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος·
Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὥς
οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν
τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς
κουστωδίας.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δὲ Δι΄

^Γ ^Δ ^Μ
 Ε ξ η γ ο ρ α σ α ς η μ α ς ε κ τ η ς κ α
 τ α ρ α ς τ ο υ ν ο μ ο υ τ ω τ ι μ ι ω σ ο υ Α ι μ α τ ι
 τ ω Σ τ α υ ρ ω π ρ ο σ η λ ω θ υ ρ ι ς κ α ι τ η λ ο γ χ η
 κ ε ν τ η θ υ ρ ι ς τ η ν α θ α ν α σ ι α ν ε π η γ α
 σ α ς α ν θ ρ ω π ο ι ς Σ ω τ η ρ η μ ω ν δ ο ζ α σ ο ι
 (Τρίς) Τὸ τέλος τοῦ τρίτου* ^Γ ^Δ ^Μ
 σ ο ι ο ι ο ι

Ἐκτενῆς.

(Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ πό: Κύριε ἐλέησον ἐκ γ')

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ

ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλῃ (κώμη) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ

τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Εὐλόγησον

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός την ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κώμη) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') **Π**άτερ Ἁγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ο ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα - ἱδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἁγίου (τοῦ **ναοῦ**) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ

πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

Ἡ καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροφάντη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.